



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Ordinis Minorum, S. R. E. Cardinalis,
Episcopi Albanensis, Seraphici Doctoris Ecclesiae, De Vita
S. Patris Francisci, Liber I.**

Bonaventura <Sanctus>

Antverpiæ, 1597

§. 8. De liberatis à variis infirmitatibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41460

in prædicti criminis impositione, innocentiam allegatam: Sancti ipsius merito, infra triduum, nouos recepit oculos, minores quidem illis, quibus orbatus fuerat, sed non minus limpidè visus officium exercentes. Huius autem stupendi Miraculi, testis fuit prænominatus miles Otho, iuramento ad hoc adstrictus, coram Domino Iacobo, Abbate S. Clementis; auctoritate Domini Iacobi Episcopi Tiburtini, de ipso miraculo inquirente. Testis etiam extitit eiusdem miraculi Frater Guillelmus Romanus, à fratre Hieronymo Generali Ministro Ordinis Fratrum Minorum, ad veritatem dicendam, quam circa hoc nouerat, præcepto, & excommunicationis sententiam obligatus. Qui taliter adstrictus, coram pluribus Ministris Prouincialibus eiusdem Ordinis, & aliis magni meriti Fratribus, affirmavit se dudum, adhuc secularem existentem, vidisse eum habentem oculos, & postmodum actu executionis iniuriam patientem; ac se, excæcati oculos in terram proiectos, curiosè cum baculo reuoluisse, & postmodum virtute diuinâ, eundem, nouæ lucis receptis oculis, videntem clarissimè, conspexisse.

§. 8. *De liberatis à variis infirmitatibus.*

I. Apud castrum Plebis, iuuenis quidam mendicus surdus erat, & mutus à nativitate suâ: qui linguam admodum curtam habebat ac tenuem, quod multoties exquisita à pluribus, præcisa penitus videretur. Vir quidam Marcus nomine, ipsum propter Deum suscepit hospitio: qui eum sibi benefacere sentiens, cœpit cum ipso assiduus demorari. Serò quodam cum prædictus vir cœnaret cum coniuge, astante puero coram eis, dixit uxori; Hoc ego maximum miraculum reputarem: si B. Franciscus huic auditum redderet & loquelam. Et adiecit;

Voueo

Surdus & mutus ex voto auditum accipit & loquelam.

Voueo Deo, quòd si hoc sanctus Franciscus dignabitur operari: propter amorem suũ huic puero expensas conferam, donec viuet. Mirum certè. Subitò lingua creuit, & locutus est, dicens; Gloria Deo, & S. Francisco, qui mihi loquelam præbuit & auditum.

Frater Iacobus de Iseo, cùm puerulus esset in domo paternã, incurrit rupturam corporis valde grauem. Superno verò afflatus spiritu, licet esset iuuenis & infirmus, Ordinem S. Francisci deuotus intrauit: nulli tamen quã vrgebatur infirmitatem detexit. Factum est autem cum corpus S. Francisci transferretur ad locum, vbi pretiosus sacrorum officium eius nunc thesaurus est conditus; adfuit & tunc dictus frater translationis gaudiis: vt glorificati iam Patris corpori, honorem debitum exhiberet. Et appropinquans tumbæ, in quã ossa sacra fuerant collocata: præ deuotione spiritus, sacrum tumulum complexatus, & cum lacrymis multis orans; subitò, miro modo ad loca debita partibus reuocatis, sanum se sensit: succinctoriũ deposuit, & ex tunc ab omni dolore præterito liber fuit. Ab infirmitate quoque consimili frater Bartholus de Eugubio, frater Angelus de Tuderto, Nicolaus Sacerdos de Stichano, Ioannes de Forã, vir quidã de Pisis, & alius de castro Cisternæ, Petrus quoque de Siciliã, & homo quidam de castro Spelli iuxta Assisium, & quamplures alij per Dei misericordiam, & beati Francisci merita extiterunt mirabiliter liberati.

In maritimã, mulier quædam mentis alienationem per quinquennium passa, visu & auditu priuata est. Indumenta dilaniabat dentibus, ignis & aquæ periculum non timebat, & caduci morbi ad summũ incurrerat horribilem passionem. Nocte

K 3 verò

2.
Henios
nãtia.

3.
Amens quæ-
dam mens
fit compos.

verò quadam, cum disponderet sibi diuina misericordia misereri; salutaris fulgore lucis superillustrata diuinitus, vidit B. Franciscum super solium sedere sublime: ante quem prostrata sanitatē suppliciter exposcebat. Illo verò nondū fauente precibus: firmavit mulier votū, promittens pro Dei amore ac Sancti, petentibus, donec haberet, elemosynā non negare. Illicò sanctus pactū recognouit, quod olim cum Domino fecerat simile: & signans eam Crucis signaculo, integram sibi restituit sanitatem. A cōsimili passione puellam quandam de Nursiā, & filium cuiusdam nobilis viri, & alios quosdam, relatione veridicā compertum est, S. Dei Franciscum misericorditer liberasse.

*Sup. cap. 1.
§. 2.*

4.

Peregrinationem inuenienter faciens a dæmonibus corrumpitur.

Petrus de Fulgineo, ad visitandum limina beati Michaëlis, quodam tempore pergens, dum minus reuerenter peregrinationem perēgit, fontis cuiusdam aquam degustans, a dæmonibus est inuasus: & exinde per tres annos obsessus, discerpebatur in corpore, pessima loquens, & horrenda prætendēs, habens tamen aliquando lucida interualla, beati virtutem, quam efficacem audierat, ad effugandas aëreas potestates, humiliter requisivit. Et ad sepulcrum pij Patris accedens, mox ut illud contigit manu, a dæmonibus eum crudeliter discerpentibus, mirificè liberatus fuit. Simili etiam modo mulieri cuidam de Narnio, habenti dæmonium misericordia Francisci subuenit. & aliis pluribus, quorum vexationum angustias, & curationū modos, longum esset per singula enarrare.

Liberatur tacto S. Fran. sepulcro.

5.

Leprosi mundantur.

Vir quidam nomine Bonus, homo de ciuitate Fani, paralyticus & leprosus, ad Ecclesiam B. Francisci a parentibus deportatus, vtriusque morbi plenam consecutus est sanitatem. Sed & alius iuuenis quidam, Acto nomine, de sancto Seuerino,

totus

totus leprofus, voto emisso, & ad sepulcrum Sancti delatus, meritis ipsius à leprâ mundatus est. Habuit quidem Sanctus super huiusmodi morbo curando præcellentem virtutem: pro eo quòd humilitatis & pietatis amore leproforum obsequiis se humiliter deputarat.

Nobilis quædam mulier Rogata nomine, in Episcopatu Sorano, per xxiiij. annos fluxu sanguinis fatigata, sed à quampluribus medicis quamplurima mala perpeffa: præ nimietate quidem languoris, sæpius videbatur expirare. Sed & si quando fluxus huiusmodi stringebatur, tumescebat corpore toto. Audiens autem quendam puerum, Romano sermone canentem miracula, quæ Deus per beatum Franciscum fuerat operatus; nimio dolore commota, tota prorupit in lacrymas: sicque intra se fide accensâ, dicere cœpit; O beate pater Franciscæ, qui tantis coruscas miraculis; si me digneris ab hac agritudine liberare, magna tibi accresceret gloria: quoniam adhuc tantum miraculum non fecisti. Quid plura? His dictis, sensit se beati Francisci meritis liberatam. Filium quoque ipsius Marium nomine, qui brachiû habebat contractum, S. Franciscus voto ad ipsum emisso, sanavit. Feminam etiam quandam de Sicilia, per septennium fluxû sanguinis fatigatam, beatus Christi Signifer saluam fecit.

In vrbe Româ, Praxedis quædam nomine, religiositate famosâ, quæ à tenellâ ætate, propter æterni sponsi amorem, arto se carcere per xl. iam ferè annos abdiderat, apud beatû Franciscum, gratiam promeruit specialem. Nam cum die quadam, pro rebus opportunis, solariû suæ cellulæ conscendisset, & impulsione phantasticâ corruens, cum fractum haberet pedem cum crure, & humerû à positione

6.

Sanguinis
fluxus sistitur

7.

Fracti pedes
& crura, totumque corpus ex lapsu, reparatur.

debitâ sequestratum : apparuit ei benignissimus Pater, vestimentis gloriæ candidatus, & dulcibus affatibus alloqui cœpit eandem, Surge, inquit, filia benedicta, surge ne timeas. Et apprehensâ manu ipsius, alleuans eam disparuit. Ipsa verò per cellulam suam huc atque illuc se conuertens, putabat se visum videre: vsquequo ad clamorem ipsius apportato iam lumine, perfectè se sentiens per seruum Dei Franciscum esse sanatam, cuncta quæ acciderant, per ordinem enarravit.

§. 9. *De non obseruantibus festum, & non honorantibus Sanctum.*

1.
Sacerdotis
mandatum
non spernen-
dum.

In Pictauiâ partibus, in villâ, quæ Simo dicitur, Sacerdos quidam Reginaldus nomine, B. Francisco deuotus, festum ipsius parochianis suis indixerat sollempniter celebrandum. Vnus autem de populo ignorans Sancti virtutem, sui parupendit Sacerdotis mandatû. Egressus autem foras in agrum, vt ligna succideret, cum se præparasset ad opus, vocem audiuit huiusmodi ter dicentem, Festum est, operari non licet. Verùm cum nec imperio Sacerdotis, nec supernæ vocis oraculo, seruilis temeritas frenaretur: addidit diuina virtus ad gloriam sancti sui, sine morâ miraculum, & flagellum. Mox enim vt furcam vnâ manu iam tenens, alteram cum ferro instrumento leuauit ad opus: sic diuinâ virtute, vtraque manus vtrique instrumento cohæsit, vt ad neutrius dimissionem, digitos aliquatenus relaxare valeret. Ex quo stupefactus nimis, & quid ageret nesciens; ad Ecclesiam, multis vndique ad videndû prodigium concurrentibus, properauit. Vbi mente compuctus ante altare, quodam ex assistentibus Sacerdote monente, (plures quippe ad festum vocati conuenerant Sacerdotes*) B. Francisco humiliter se deuouit; tria, sicut ter vocem audie-

Vota ipsi sa-
cia à peccatis
liberant.